

Als ik naar de dokter ga, wil ik ook een pilletje. Het hoeft niet te werken, maar ik wil het idee hebben dat er iets aan mijn klacht gedaan wordt

Van bestrijden naar beheren

Ik woon in een ouderwetse Brabantse straat. Aan beide kanten van de weg de ene volwassen eik na de andere. Twee keer raden wat er vorig jaar en het jaar daarvoor gebeurde: juist, enorme overlast van de eikenprocessierups. Vorig jaar kwam de buurt bij elkaar en werden er op een paar zaterdagavonden meer dan 100 mezenkastjes in elkaar getimmerd. En zie: de overlast is nu veel minder. Ja, de overlast is minder, maar het is de vraag of dat aan de kastjes lag. Niet echt, natuurlijk. Was het maar zo makkelijk, dat een stapel sloophout en twee handen vol spijkers de overlast kunnen doen stoppen.

De enige conclusie: je moet zo weinig mogelijk doen aan bestrijding, en zoveel mogelijk zorgen dat er op en om de weg een robuuste en diverse ecologie ontstaat, die de plaag hopelijk onder controle kan houden

Zo simpel is het helaas niet. In deze uitgave van Boomzorg interviewen wij de provincie Noord-Brabant, die durft toe te geven eigenlijk nog maar amper te weten hoe de overlast van de processierups zich ontwikkelt. De enige conclusie die men bij de provincie durft te trekken, is dat je zo weinig mogelijk moet doen aan bestrijding en zoveel mogelijk moet zorgen dat er op en om de weg een robuuste en vooral diverse ecologie ontstaat,

die de plaag hopelijk onder controle kan houden. En zelfs daarmee heb je geen garanties.

Tien jaar geleden organiseerden wij als vakblad ons eerste eikenprocessierupscongres. Ik heb de filmpjes en presentaties nog eens doorgenomen. Dan blijkt dat er tussen nu en toen echt een wereld van verschil is. In 2012 lag de focus op bestrijden, bestrijden en nog eens bestrijden. Er was weliswaar oog voor ecologie, en wegtracés waar rodelijstsoorten voorkwamen, moesten bij het spuiten zo veel mogelijk met rust worden gelaten. Maar dat biologie en biodiversiteit simpelweg de sluitsteen van het beheer zouden worden, kon niemand toen vermoeden.

Puur vakmatig is het verhaal van de provincie Noord-Brabant makkelijk te vertellen. De afgelopen jaren zijn de geesten in de sector min of meer rijp gemaakt voor wat ik nog steeds een revolutionair andere manier van beheren vind. Blijft dat er nog steeds één belangrijke horde genomen moet worden, en dat is natuurlijk de burger. Ik zie het in mijn eigen buurtje. Het is gewoon lastig verkopen aan burgers dat niks doen misschien wel de beste bestrijdingsmethode is. Als ik met een klacht naar de dokter ga, verwacht ik eigenlijk ook gewoon een pilletje. Het hoeft niet te werken, maar ik wil het idee hebben dat eraan gewerkt wordt.

Met vriendelijk groet,
Hein van Iersel (hein@nwst.nl)
Hoofdredacteur

BE SOCIAL
Scan, lees & deel!